

Ο "ΑΡΓΟΣ" ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἰδρυθὲν γραφεῖον ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἀποκομμάτων τοῦ Τύπου.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ (COUPURES)

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀπόσπασμα

"ΧΡΟΝΟΣ"

Χρονολογία

19 III 1924

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΗΘΙΚΩΝ

Ἀνθρωποι ζήσαντες εἰς βορείου τόπους ὅπου ὅλα πηγαίνουν ρολοῖ, ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ δύσκολον ἐκεῖ εἶνε τὸ νὰ πεισθοῦν περὶ ἑνὸς δημοσίου ἀτόπου. Ἀλλὰ μόλις τὸ πρᾶγμα τεθῇ κάτω ἀπὸ τὰ γυαλιὰ τῶν ἁρμοδίων καὶ διαπιστωθῇ, ἄτοπον πλέον δὲν ὑπάρχει. Ἐξαφανίζεται ἐντὸς δευτερολέπτου, ὅπως ἡ ἀράχνη τοῦ ἐξεφύτρωσε αἰφνιδίως ἐντὸς μιᾶς νυκτὸς εἰς γωνίαν εὐπρεποῦς κέντρου. Αὐτὰ τὰ κατορθώνουν ἢ ἐπιτροπαι εἰδικῶν, ἢ μία ἀπόφασις ἐπίσημος προωρισμένη νὰ ἐκτελεσθῇ ἀμέσως.

Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τὰ πράγματα συμβαίνουν ἀντιστρόφως. Τὸ στραβὸ τὸ ἀντιλαμβάνονται ὅλοι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐκδηλώσεώς του. Καθῆστε στὴ γωνιά ἑνὸς καφερείου. Θὰ ἀκούστε νὰ μιλοῦν γιὰ τὰ ἄτοπα, γιὰ τὰ κακῶς κείμενα μὲ ὀξύτητα παρατηρήσεως, τοῦ εἶνε νὰ λυπεῖται κανεὶς γιατί αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν βρίσκονται στὴ Βουλὴ. Τοιοῦτσι σοφοὶ, αἰσθητικοὶ, τετραπέρατοι ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους σοκάρει τὸ παραμικρὸ, εἶνε ἀπαξάπαντες οἱ Ἕλληνες. Ἀλλὰ εἶνε τετραπέρατοι μόνον μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦ θ' ἀποφασίσουν τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀτόπου. Τότε κάνουν μίαν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἀσέμνων δημοσιευμάτων, ἢ ὅποια τονίζει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης τὸν κίνδυνον τοῦ διατρέχει ἡ ἑλληνικὴ νεολαία ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀσέμνων περιοδικῶν καὶ βιβλίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὴν «Νανὰ» τοῦ Ζολᾶ, τὸν Βογκάκιον, τὴν Πάπισσαν Ἰωάνναν τοῦ Ροῖδη. Ἀλλ' ἂν ἀνέφεραν αὐτὰ μόνον, ὅπως ἀνεγράφη εἰς ἀπογευματινὴν ἑφημερίδα, ἃς προσθέσουν καὶ ἄλλα ἀνάλογα πρὸς τὰ μνημονευθέντα. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτρέπεται νὰ διαβάζωνται ὁ Πρεβὸ, ὁ Ἀνατόλ Φράνς — δὲν τρώγεται ἐκείνη ἡ «Θαῖς» του — ὁ Πιερ Λουῖς, οἱ Γκονκούρ, ὁ Μωπασσάν, ὁ Φλωμπέρ — δὲν ἔγινε καὶ δίκη μάλιστα διὰ τὴν ἀνιήθικον «Μαντάμ Μπωβαρύ; — ὁ Θεόφιλος Γκωτιέ — ἡ «Δεσποινὶς δὲ Μωπέν» εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ φορέσῃ ἀνδρικὰ καὶ νὰ γλεντοκοπᾷ μὲ μιὰ παρέα νέων, πρὸ ἑνὸς ἐκ τῶν ὁποίων παρουσιάσθη στὸ τέλος ὁλόγυμνη; — Καὶ γιὰ νὰ μὴν προέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ κοπιῶδες ἔργον νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν ἀπείρων φιλολογικῶν ἔργων, ὅπου ζωγραφίζεται τὸ γυμνόν, ὅπως στὴ «Νανὰ» ἃς ἀπαγορευθῇ ἐντελῶς ἡ κυκλοφορία ὁλοκλήρου τῆς παγκοσμίου φιλολογίας.

Αὐτὰ πρέπει νὰ συμβουλευσῇ κανεὶς τὴν ἐπιτροπὴν. Τῆς εἶπαν νὰ ὑποδείξῃ τὰς ἐντύπους αἰσχύρας καὶ ἐπέραςεν εἰς τὴν φιλολογίαν. Ἰδέαν τοῦ ἀνηθίου, τοῦ ἀσχήμου, δηλαδή, δὲν ἔχει. Τὰ μάτια τῆς εἶδαν μὲ τὸ ἴδιον βλέμμα τὴν ἐντύπον ἀκαθαρσίαν καὶ τὰ ἀριστουργήματα τῆς φιλολογίας. Ἔτσι ἔθεσε πρόχωμα προστατευτικὸν τῶν ἀηδῶν κατασκευασμάτων καὶ τῆς σαπίλας, μερικὰ ἔργα τέχνης. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ θ' ἔπρεπε νὰ κρίνῃ ἐκ τῆς εἰσηγήσεως αὐτῆς ἢ θ' ἔπρεπε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κυκλοφορίαν παντὸς φιλολογικοῦ ἔργου διὰ νὰ εἶνε ἡσυχος καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα νὰ πωλοῦν μόνον τὴν «Ἀμαρλῶν σωτηρίαν» καὶ τὴν «Ἱστορίαν τοῦ παπουτσωμένου γάτου», ἢ νὰ μὴν πάρῃ στὰ σοβαρὰ τὴν εἰσηγήσιν καὶ νὰ μὴ λάβῃ κανένα μέτρον. Ὅτι πρόκειται νὰ γείνῃ ἐξ αὐτῶν τῶν δύο, θ' εἶνε προστασία τῶν ἀνηθίων ἐντύπων.

Ἡ ἐπιτροπὴ θ' ἀπορῇ νὰ καυχᾶται δι' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ ποῖος θ' ἀπορῇ νὰ τὴν θίξῃ. Αὐτὴ ὑπέβαλε τὸ αὐστηρὸν πόρισμά της. Ὅσον περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς, ποῖος θ' ἀτολήσῃ νὰ γελάσῃ. Ἀπετελέσθη ἀπὸ σοφοὺς διδάκτορας τῆς φιλολογίας, ἀπὸ καθηγητὰς φαλακροὺς, σχολιαστὰς τοῦ Αἰσχύλου καὶ ἐρμηνευτὰς παλαιῶν χειρογράφων. Πῶς μπορούσαν νὰ βάλουν μαζύ τους καὶ μερικοὺς ἀνθρώπους συγχρονισμένους; Ἡ ἐπιτροπὴ θ' ἔχανε τὸ κῦρὸς της.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΣ